

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์การพัฒนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

๑. ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙)

ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์หลักที่มุ่งให้ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน และหลุดพ้นจากกับดักประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มุ่งเป็นชาติการค้า ทั้งนี้ การพัฒนาพยายามไม่ให้เกิดสิ่งแวดล้อม โดยใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นหลักพัฒนาเศรษฐกิจให้มีความยั่งยืน ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ประกอบด้วย

๑. ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง
๒. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน
๔. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและความเท่าเทียมกันทางสังคม
๕. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
๖. ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

๒. นโยบาย/แนวทางการพัฒนา/กลยุทธ์

๑. ปกป้องสถาบันเขตชุมชนสถาบันพระมหากษัตริย์
๒. รักษาความมั่นคงของรัฐและการต่างประเทศ
๓. ลดความเหลื่อมล้ำของสังคมและการสร้างโอกาสการเข้าถึงบริการของรัฐ
๔. การศึกษาการเรียนรู้การทำงานบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม
๕. ยกระดับคุณภาพบริการด้านสาธารณสุขและสุขภาพของประชาชน
๖. เพิ่มศักยภาพด้านเศรษฐกิจของประเทศ
๗. ส่งเสริมบทบาทและการใช้โอกาสในประชาคมอาเซียน
๘. การพัฒนาและส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการวิจัยและพัฒนาและนวัตกรรม
๙. การรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรและการสร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์กับการใช้อย่างยั่งยืน
๑๐. การส่งเสริมการบริหารราชการแผ่นดินที่มีธรรมาภิบาลและการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐ
๑๑. การปรับปรุงกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม

วิสัยทัศน์ประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๓

รัฐบาลไทยได้แถลงนโยบายการขับเคลื่อนประเทศไทยสู่ความมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืนดังนี้

๑. **มั่นคง** การที่ประเทศมีความสงบสุขประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินไม่ใช้ความรุนแรงหรือวิธีนอกกฎหมาย
๒. **มั่งคั่ง** ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นตามสมควรแก่ฐานะเชื่อมโยงเศรษฐกิจกับตลาดโลก โดยเฉพาะประเทศเพื่อนบ้านให้มากขึ้นมีการบริหารจัดการภายในประเทศอย่างบูรณาการ
๓. **ยั่งยืน** การคำนึงถึงความเหมาะสมคุ้มค่าในการปฏิบัติงานรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงมีภูมิคุ้มกัน ตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ประเทศไทย ๔.๐ (Smart Industry + Smart City + Smart People)

เป็นโมเดลการพัฒนาประเทศ มีเป้าหมายให้ประเทศเป็นประเทศที่มีรายได้สูงและขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วยนวัตกรรม การพัฒนาประเทศจากเดิมที่เป็นประเทศผู้ผลิตที่มีประสิทธิภาพให้กลายเป็นประเทศผู้ผลิตที่มีความสร้างสรรค์ มีนวัตกรรมที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มได้สูง มีการวิจัยและพัฒนาที่มีคุณภาพ น่าเชื่อถือ มีความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และสามารถช่วยลดความเหลื่อมล้ำ ในด้านรายได้ของประชากร สรุปประเด็นประเทศไทย ๔.๐ ได้ดังนี้

๑. เปลี่ยนจากเกษตรดั้งเดิมเป็นเกษตรสมัยใหม่
๒. เปลี่ยนจาก traditional SMEs เป็น smart Enterprise และ Startup ที่มีศักยภาพ
๓. เปลี่ยนจาก Traditional Service ไปสู่ High Value Service
๔. เปลี่ยนจากแรงงานทักษะต่ำไปสู่แรงงานที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญและทักษะสูง

๔. เป้าหมาย/ตัวชี้วัด

๑. อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมเพิ่มขึ้น
๒. รายได้ต่อหัวเพิ่มขึ้น
๓. พัฒนาสินค้าเกษตรอินทรีย์
๔. สร้างรายได้จากการท่องเที่ยว
๕. พัฒนาสินค้า OTOP
๖. การเชื่อมโยงอุตสาหกรรม
๗. การได้รับบริการด้านการศึกษา สาธารณสุข
๘. สร้างหลักประกันรายได้ให้กับแรงงานนอกระบบ
๙. จัดระบบอนุรักษ์ ฟื้นฟูและป้องกันการทำลาย
๑๐. วางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพ

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

วิสัยทัศน์แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ เป็นกรอบหลักของการวางแผนที่น้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยืดหลักสมดุลยั่งยืน โดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ได้ให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทยจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคงและยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขและนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศ

๑. ยุทธศาสตร์

๑. การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์
๒. การสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม
๓. การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน
๔. การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน
๕. การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศไปสู่ความมั่นคงและยั่งยืน
๖. การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบและธรรมาภิบาลในสังคมไทย
๗. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
๘. การพัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี วิจัยและนวัตกรรม
๙. การพัฒนาภาคการเมืองและพื้นที่เศรษฐกิจ
๑๐. ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

๒. นโยบาย/แนวทางการพัฒนา/กลยุทธ์

๑. การพัฒนาภาคการเกษตร
 ๒. พัฒนาภาคอุตสาหกรรม
 ๓. พัฒนาภาคบริการและการท่องเที่ยว
 ๔. พัฒนาภาคการค้าและการลงทุน
 ๕. พัฒนาปัจจัยสนับสนุนความสามารถในการแข่งขัน
 ๖. พัฒนาและยกระดับมาตรฐานระบบบริหารจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน ระบบอำนวยความสะดวกทางการค้า
 ๗. พัฒนาการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพยั่งยืน ยกระดับสู่นานาชาติสร้างมาตรฐานสินค้าและธุรกิจบริการด้านการท่องเที่ยว
 ๘. พัฒนาประสิทธิภาพการผลิตทางการเกษตร
 ๙. พัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปไปสู่ผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าเพิ่มสูง
๓. เป้าหมาย / ตัวชี้วัด
๑. เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕ โดยมีรายได้ต่อหัวเป็น ๘,๒๐๐ ดอลลาร์ สหรัฐ.
 ๒. มูลค่าและปริมาณการส่งออกขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔.๐
 ๓. ภาคเกษตร อุตสาหกรรมและบริการ (นอกเหนือจากบริการภาครัฐ) ขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๓ ๔ ๕ และ ๖ ต่อปี ตามลำดับ
 ๔. เกษตรกรมีรายได้เงินลดสุทธิทางการเกษตรเพิ่มขึ้นเป็น ๕๙,๔๖๐ บาทต่อครัวเรือน และพื้นที่ทำเกษตรอินทรีย์เพิ่มขึ้นเป็น ๕๐๐,๐๐๐ ไร่
 ๕. เกษตรกรมีรายได้จากการท่องเที่ยวไม่ต่ำกว่า ๓ ล้านล้านบาท และอันดับความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวไม่ต่ำกว่าอันดับที่ ๓๐
 ๖. สัดส่วน GDP SMEs และ GDP ทั้งประเทศเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔๕
 ๗. บุคลากรด้านโลจิสติกส์ได้รับการพัฒนาให้มีผลิตภาพสูงขึ้น รวมทั้งเป็นปริมาณขนส่งสินค้าผ่าน – ออก ณ ด่านการค้าชายแดนสำคัญที่เชื่อมต่อกับโครงข่ายทาง เฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕ ต่อไป

๑.๓ แผนพัฒนาภาค / แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด / แผนพัฒนาจังหวัด

แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ยุทธศาสตร์

๑. เพิ่มศักยภาพการผลิตสินค้าเกษตรไปสู่มาตรฐานเกษตรอินทรีย์ และอาหารปลอดภัย
๒. พัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปสู่ผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าเพิ่มสูง
๓. ยกระดับการท่องเที่ยวเชิงประเพณี วัฒนธรรม อารยธรรมขอม ยุคก่อนประวัติศาสตร์ ธรรมชาติและกีฬาสู่นานาชาติ
๔. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
๕. พัฒนาทรัพยากรป่าไม้ให้คงความอุดมสมบูรณ์และรักษาความหลากหลายทางชีวภาพในพื้นที่ต้นน้ำ
๖. การพัฒนาเมืองสำคัญ
๗. การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษชายแดน

นโยบาย / แนวทางการพัฒนา / กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมการปรับเปลี่ยนไปสู่สินค้าเกษตรชนิดใหม่ ตามศักยภาพของพื้นที่โดยส่งเสริมการปลูกพืชผัก ผลไม้และไม้ดอก รวมทั้งส่งเสริมการเลี้ยงโคนเนื้อคุณภาพสูงและโคนม
๒. สนับสนุนเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรให้พึ่งตนเองได้
๓. ส่งเสริมอุตสาหกรรมขนาดย่อม ผลิตรถยนต์จักรยานยนต์ บริโภคในพื้นที่เชื่อมโยงระเบียบเศรษฐกิจด้านตะวันออก - ตะวันตก
๔. ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงประเพณีวัฒนธรรม อารยธรรมขอม วัฒนธรรมลุ่มน้ำโขงและสุขภาพ ยุคก่อนประวัติศาสตร์เชิงกีฬา ธรรมชาติ
๕. พัฒนาเส้นทางเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวทั่วประเทศเพื่อนบ้าน อาทิ สี่เหลี่ยมวัฒนธรรมล้านช้างเชื่อม สปป.ลาว
๖. พัฒนาพื้นที่รอบสถานีขนส่ง ระบบรางในเมืองที่มีศักยภาพที่สำคัญ รวมทั้งบริเวณใกล้พื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน
๗. ส่งเสริมและอำนวยความสะดวกการลงทุนในพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน

เป้าหมาย / ตัวชี้วัด

๑. ผลผลิตภาคต่อหัวระหว่างภาค
๒. สัมประสิทธิ์การกระจายรายได้ระดับภาค
๓. เมืองศูนย์กลางของจังหวัดที่ได้รับการพัฒนาเป็นเมืองนำอยู่

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง**ยุทธศาสตร์**

๑. การเพิ่มมูลค่าข้าวหอมมะลิ พืชเศรษฐกิจ ปศุสัตว์และประมง ด้วยอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและมาตรฐานสินค้าเกษตรอินทรีย์
๒. ส่งเสริม สนับสนุนการแปรรูปและพัฒนาผลิตภัณฑ์เกษตรในระดับอุตสาหกรรม
๓. ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมทางการตลาดของสินค้าเกษตรแปรรูปและเกษตรอินทรีย์

นโยบาย / แนวทางการพัฒนา / กลยุทธ์

๑. ผลิตข้าวหอมมะลิ พืชเศรษฐกิจ ปศุสัตว์ และประมงของกลุ่มจังหวัดฯ ให้ได้ปริมาณและมาตรฐานเกษตรอินทรีย์
๒. แปรรูปสินค้าทางเกษตรแลสร้างนวัตกรรมผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปในระดับอุตสาหกรรม
๓. ผลักดันกิจกรรมทางการตลาดของสินค้าเกษตรแปรรูปและเกษตรของแหล่งท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐาน
๔. พัฒนาแหล่งน้ำท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน กิจกรรมการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ และผลิตภัณฑ์ชุมชนให้มีความรู้หลากหลาย
๕. พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกและสิ่งอำนวยความสะดวกของแหล่งท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐาน
๖. บูรณาการพัฒนาการบริหารจัดการจัดการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วม
๗. พัฒนาการ ประชาสัมพันธ์และการตลาดเชิงรุกกลุ่มนักท่องเที่ยวคุณภาพ
๘. การพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการและการสร้างเครือข่ายด้านการค้า การลงทุนทั้งในและต่างประเทศ
๙. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเครือข่ายคมนาคมขนส่งและโลจิสติกส์

๑๐. การสร้างกลไกและพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือบูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่าง
ภาครัฐและเอกชน กับประเทศเพื่อนบ้าน

เป้าหมาย / ตัวชี้วัด

๑. จำนวนพื้นที่ผลิตข้าวหอมมะลิอินทรีย์และสินค้าเกษตรอื่น ๆ ที่ได้มาตรฐานเพิ่มขึ้น
เป้าหมายรวม ๔ ปี ๑๐๐,๐๐๐ ไร่
๒. ร้อยละของจำนวนผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปที่ได้รับรองมาตรฐานต่อจำนวนผลิตภัณฑ์
เกษตรแปรรูปของกลุ่มจังหวัดที่ได้รับการตรวจจากหน่วยงานรับรองมาตรฐาน
เป้าหมาย ๔ ปี ร้อยละ ๘๐
๓. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้าผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปและเกษตรอินทรีย์
เป้าหมาย ๔ ปี ร้อยละ ๑๐
๔. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้ทางการท่องเที่ยว ค่าเป้าหมายรวม ๔ ปี ร้อยละ ๒๓
๕. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยว ค่าเป้าหมายรวม ๔ ปี ร้อยละ ๒๓
๖. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้าชายแดน เป้าหมาย ๔ ปี ร้อยละ ๓.๕ ต่อปี
๗. จำนวนผู้ประกอบการและบุคลากรในสถานประกอบการที่ได้พัฒนาศักยภาพ
ค่าเป้าหมายรวม ๔ ปี ๑,๐๐๐ คน

แผนพัฒนาจังหวัด

วิสัยทัศน์จังหวัด : “ ยโสธรเมืองเกษตรอินทรีย์ เมืองแห่งวิถีอีสาน ”

พันธกิจ

๑. สนับสนุนและผลักดันให้จังหวัดมีความโดดเด่น และชัดเจนในฐานะจังหวัดที่ดำรง
ความเป็นชุมชนอีสาน โดยเน้นการณรงค์ให้ความสำคัญกับวัฒนธรรม ค่านิยม และประเพณีอีสาน ซึ่งมีการ
ผสมผสานกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมสมัยใหม่อย่างกลมกลืน ขยายโอกาสด้านอุดมศึกษาในจังหวัด
๒. ผลักดันให้ภาคประชาสังคมมีการดำเนินชีวิตตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อทำให้เกิด
เจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน และเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันให้สามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างมี
ประสิทธิภาพ
๓. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการบริหารทรัพยากรการเกษตรเป็นเกษตรปลอดภัยและเกษตร
อินทรีย์ไม่กระทบสิ่งแวดล้อมและให้มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น

ยุทธศาสตร์

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ส่งเสริมการเกษตรอินทรีย์ครบวงจร และได้มาตรฐาน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น วัฒนธรรมประเพณี และการค้าการท่องเที่ยว
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยกระดับคุณภาพชีวิต เสริมสร้างความเข้มแข็งของครอบครัวและชุมชน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ อนุรักษ์ ฟื้นฟู พัฒนา ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

นโยบาย / แนวทางการพัฒนา / กลยุทธ์

๑. สร้างกระแสการรับรู้และการมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนเกษตรอินทรีย์และเศรษฐกิจพอเพียง
๒. ขยายพื้นที่เกษตรอินทรีย์ และการใช้ประโยชน์ในพื้นที่เต็มศักยภาพ
๓. เพิ่มความสามารถในการรับซื้อและส่งเสริมการแปรรูป เพิ่มมูลค่าการค้าผลิตภัณฑ์อินทรีย์
๔. เพิ่มตลาดและช่องทางการจำหน่ายทั้งในและต่างประเทศ
๕. ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมประเพณีวิถีอีสาน
๖. ส่งเสริมและพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นสู่เศรษฐกิจสร้างสรรค์
๗. ยกระดับและพัฒนาศักยภาพโครงสร้างพื้นฐานการท่องเที่ยวและการบริการ
๘. ยกระดับคุณภาพชีวิตและเสริมสร้างชุมชนสู่ความเข้มแข็ง

๙. เพิ่มศักยภาพในการรักษาความมั่นคงภายในและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๑๐. ยกระดับมาตรฐานการศึกษาสู่ความเป็นเลิศ
๑๑. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐ
๑๒. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำอย่างบูรณาการ
๑๓. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๑๔. ยกระดับเมืองเกษตรอินทรีย์ ด้วยวิถีพลังงานทดแทน

เป้าหมาย / ตัวชี้วัด

๑. พื้นที่เกษตรอินทรีย์ที่ได้มาตรฐานเพิ่มขึ้น (๑๐๐,๐๐๐ ไร่)
๒. จำนวนสินค้าและผลิตภัณฑ์เกษตรอินทรีย์ที่ได้มาตรฐานเพิ่มขึ้น (๒๐ ชนิด)
๓. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการจำหน่ายสินค้าเกษตรอินทรีย์ (ร้อยละ ๑๐)
๔. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว (ร้อยละ ๒๐)
๕. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ OTOP (ร้อยละ ๑๖)
๖. ร้อยละของเด็กและเยาวชนได้รับการเรียนรู้พัฒนาทักษะชีวิตตามเกณฑ์มาตรฐานขั้นพื้นฐาน (ร้อยละ ๙๕ ต่อปี)
๗. จำนวนหมู่บ้าน / ชุมชนมีแหล่งเรียนรู้ / ชุมชนต้นแบบบยโสธรโมเดล (เพิ่มขึ้นปีละ ๓๖ หมู่บ้าน / รวม ๑๔๔ หมู่บ้าน)
๘. ร้อยละของครัวเรือนยากจนที่มีรายได้ผ่านเกณฑ์ จปฐ.๓๐,๐๐๐ บาท/คน/ปี (ร้อยละ ๙๕)
๙. จำนวนอพท. ที่ได้จัดค่าสวัสดิการและดูแลผู้ด้อยโอกาสได้อย่างทั่วถึง (๘๗ แห่ง)
๑๐. ร้อยละของความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของจังหวัด (ร้อยละ ๙๐ ต่อปี)
๑๑. ร้อยละของจำนวนผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนนลดลง (ร้อยละ ๑๒ / ปี)
๑๒. จำนวนพื้นที่ป่าไม้ที่ได้รับประโยชน์จากการบริหารจัดการน้ำอย่างบูรณาการ (๕๒,๐๐๐ ไร่)
๑๓. จำนวนพื้นที่ที่ได้รับประโยชน์จากการบริหารจัดการน้ำอย่างบูรณาการ (๔๐,๐๐๐ ไร่)
๑๔. จำนวนพื้นที่แหล่งน้ำได้รับการพัฒนาและมีผลผลิตสัตว์น้ำเพิ่มขึ้น (๒๐,๐๐๐ ไร่)
๑๕. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการใช้พลังงานทดแทน (ร้อยละ ๒)
๑๖. ชุมชน / หมู่บ้าน มีการคัดแยกขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายชุมชนตั้งแต่ต้นทาง (ร้อยละ ๔๐)

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑ วิสัยทัศน์

วิสัยทัศน์องค์การบริหารส่วนตำบลคูทุ่ง “เป็นชุมชนน่าอยู่ ฟื้นฟูเกษตรอินทรีย์ สุขภาพดีถ้วนหน้า ล้ำค่าประเพณี ส่งเสริมการศึกษา การคมนาคมสะดวก” ได้วางยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาไว้ ๔ ด้าน ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลคูทุ่ง มีดังนี้

๒.๒ ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาและปรับปรุงด้านโครงสร้างพื้นฐาน

แผนงาน

๑.๑ อุตสาหกรรมและการโยธา

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาระดับคุณภาพชีวิตส่งเสริมความเข้มแข็งของครอบครัวและชุมชน

แผนงาน

๒.๑ รักษาความสงบภายใน

๒.๒ งบกลาง

๒.๓ สังคมสงเคราะห์

๒.๔ สาธารณสุข

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

แผนงาน

๓.๑ การศึกษา

๓.๒ การศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ

๓.๓ บริหารทั่วไป

๓.๔ สร้างความเข้มแข็งของชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การอนุรักษ์ ฟื้นฟู พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมเกษตรอินทรีย์

แผนงาน

๔.๑ การเกษตร

๔.๒ สาธารณสุข

๒.๓ เป้าประสงค์

๑. พัฒนาคุณภาพชีวิต เพื่อการกินดี อยู่ดีของประชาชน และเศรษฐกิจของท้องถิ่น
๒. ส่งเสริม และเชื่อมมิติทางการศึกษา
๓. พึ่งพิงษ์สิ่งแวดล้อมเพื่อชุมชน
๔. พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน
๕. พัฒนาสังคมสู่ระบบสังคมเข้มแข็ง
๖. บริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาล
๗. ส่งเสริมอนุรักษ์ศิลปะ วัฒนธรรม และประเพณี
๘. ส่งเสริมระบบสาธารณสุขมูลฐาน
๙. ส่งเสริมด้านเกษตรอินทรีย์

๒.๔ ตัวชี้วัด

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

๑. การพัฒนาและปรับปรุงด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละระยะทางของถนนที่ได้มาตรฐาน
๒. ร้อยละของประชาชนเดินทางสะดวก
๓. ร้อยละของระยะทางร่องระบายน้ำที่ได้มาตรฐาน
๔. ร้อยละของอุบัติเหตุลดลง
๕. ร้อยละของจำนวนสิ่งปลูกสร้าง

๒. การพัฒนาระดับคุณภาพชีวิตส่งเสริมความเข้มแข็งของครอบครัวและชุมชน

๑. ร้อยละของจำนวนคนที่ร่วมกิจกรรม
๒. ร้อยละของคุณภาพชีวิตของประชาชนดีขึ้น
๓. จำนวนโครงการ/กิจกรรมของการส่งเสริมอาชีพ
๔. ร้อยละของประชาชนที่พึงพอใจ
๕. ร้อยละของรายได้ประชาชนเพิ่มขึ้น

๓. การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

๑. ร้อยละของประชาชนที่พึงพอใจ
๒. จำนวนประชาชนเข้าร่วมกิจกรรม
๓. จำนวนโครงการ/กิจกรรมของการศาสนาวัฒนธรรม

๔. การอนุรักษ์ ฟื้นฟู พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมเกษตรอินทรีย์

๑. จำนวนครั้งในการรณรงค์สร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ
๒. ร้อยละของประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้นในภาคเกษตร
๓. จำนวนโครงการกิจกรรมด้านการส่งเสริมการเกษตร
๔. ร้อยละของจำนวนป่าทรัพยากรธรรมชาติเพิ่มขึ้นในทุกปี

๒.๕ ค่าเป้าหมาย

ยุทธศาสตร์
๑. การพัฒนาและปรับปรุงด้านโครงสร้างพื้นฐาน

เป้าหมาย

การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานโดยมุ่งสร้างและบูรณะ ถนน แหล่งน้ำ ที่สาธารณะ และสาธารณูปโภค สาธารณูปการดีขึ้นในทุกด้าน เพื่อความเป็นอยู่ของ ประชาชนอยู่ดีกินดี ถนนทางเดินสะดวก ลดปัญหา อุบัติเหตุ ประชาชนพึงพอใจมากขึ้น

๒. การพัฒนาระดับคุณภาพชีวิตส่งเสริมความเข้มแข็งของครอบครัวและชุมชน

๑. การพัฒนาส่งเสริม สนับสนุน การบริการ สาธารณะของหมู่บ้าน การป้องกันและระงับ โรคติดต่อควบคุมการระบาดของโรคในพื้นที่ได้อย่าง ทัวถึง
๒. การพัฒนา ส่งเสริม สนับสนุน กิจกรรมทางการ ศึกษาครบทุกด้าน
๓. การพัฒนาสังคมและส่งเสริมคุณภาพชีวิตให้กับ ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส ผู้ป่วยเอดส์ และคนยากไร้
๔. การดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด เพิ่มศักยภาพการปฏิบัติงานให้แก่ อปพร. เพิ่ม ประสิทธิภาพการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนให้ลดลง อบรมให้ความรู้เพิ่มเติมแก่ผู้ปฏิบัติงานรักษาความสงบ ให้ความรู้แก่ประชาชนสร้างความสามัคคี ปองดอง เพื่อความสงบแห่งชาติ

๓. การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

๑. ส่งเสริมและสนับสนุนงานศาสนา วัฒนธรรมและ นันทนาการ
๒. ส่งเสริมและสนับสนุนงานประเพณีท้องถิ่นให้คงอยู่ สืบไป
๓. ส่งเสริมการกีฬาให้ประชาชนมีสุขภาพร่างกายที่ สมบูรณ์แข็งแรงห่างไกลยาเสพติด

๔. การอนุรักษ์ ฟื้นฟู พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมเกษตรอินทรีย์

๑. ส่งเสริมและสนับสนุนการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ เพิ่มพื้นที่ปลูกป่าให้มากยิ่งขึ้นทุกปี
๒. ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนา อนุรักษ์ทรัพยากรน้ำ เพิ่มแหล่งน้ำให้มากขึ้นเพื่อความสมดุลทางธรรมชาติ
๓. เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ด้านการเกษตร เพิ่มขึ้น

๒.๖ กลยุทธ์

เพื่อให้การปฏิบัติงานและการบริหารกิจการบ้านเมืองให้บรรลุซึ่งเป้าหมาย วัตถุประสงค์ขององค์การบริหารส่วนตำบลคูทุ่ง จึงได้ให้ความสำคัญกับบทบาทอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลคูทุ่งใน แก้ไขปัญหาของประชาชนให้ตรงกับความต้องการของประชาชน รวมทั้งสอดคล้องกับศักยภาพกลยุทธ์ ทั้งบทบาทและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลคูทุ่ง เพื่อที่จะให้ประชาชนได้รับประโยชน์สูงสุดภายใต้ยุทธศาสตร์ดังต่อไปนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาและปรับปรุงด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาระดับคุณภาพชีวิตส่งเสริมความเข้มแข็งของครอบครัวและชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การอนุรักษ์ ฟื้นฟู พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมเกษตรอินทรีย์

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

องค์การบริหารส่วนตำบลคูทุ่ง ได้ให้ความสำคัญต่อการดำเนินการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อน และการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะการปรับปรุง ฟื้นฟูพัฒนาการจัดการบริการสาธารณะหรือโครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งถือเป็นภารกิจหลักขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนการพัฒนาด้านการศึกษา อันเป็นรากฐานสำคัญต่อการพัฒนาคน พัฒนาประเทศ ให้มีคุณภาพสูง การพัฒนาที่ยั่งยืน ควบคู่กับการพัฒนาด้านสังคม เศรษฐกิจ สภาพแวดล้อมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน โดยยึดหลักการมีส่วนร่วม ความสอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล และแผนพัฒนาระดับต่าง ๆ รวมถึงการพิจารณา วิเคราะห์สภาพปัญหา ความต้องการของประชาชน และความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลคูทุ่ง จึงกำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์การพัฒนาไว้ ๔ ประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

๑. การพัฒนาและปรับปรุงด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๒. การพัฒนาระดับคุณภาพชีวิตส่งเสริมความเข้มแข็งของครอบครัวและชุมชน

๓. การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

๔. การอนุรักษ์ ฟื้นฟู พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมเกษตรอินทรีย์

๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ในภาพรวมยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลคูทุ่ง มุ่งเน้นการพัฒนา ๔ หลัก ได้แก่ การพัฒนาและปรับปรุงด้านโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาระดับคุณภาพชีวิตส่งเสริมความเข้มแข็งของครอบครัวและชุมชน การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น การอนุรักษ์ ฟื้นฟู พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมเกษตรอินทรีย์ เพื่อให้การพัฒนาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพทั้งยังสอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัด แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติด้วย

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. จุดแข็ง (Strengths)

๑.๑ ระบบการบริหาร

- ๑) มีการจัดโครงสร้างภายในที่เหมาะสมสอดคล้องกับภารกิจ
- ๒) มีการแบ่งแยก / มอบหมายหน้าที่รับผิดชอบที่ชัดเจน
- ๓) บริหารจัดการโดยยึดหลักธรรมาภิบาล
- ๔) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในรูปแบบประชาคม

๑.๒ สภาพภูมิศาสตร์และสถานที่ตั้ง องค์การบริหารส่วนตำบลคูทุ่ง มีสภาพพื้นที่ราบสภาพเป็นดินร่วนปนทราย จึงเป็นปัจจัยที่เกื้อหนุนให้ประชาชนในพื้นที่มีอาชีพทางเกษตรกรรมคือทำนาปี ในช่วง ฤดูฝน และในฤดูแล้งพื้นที่บางส่วนทำนาปรังเนื่องจากคลองส่งน้ำประชาชนจึงสามารถทำนาได้ นอกจากนี้ ก็มีการเลี้ยงสัตว์ควบคู่ไปด้วย ตำบลคูทุ่ง อยู่ห่างจากตัวอำเภอเมือง จังหวัดยโสธร ประมาณ ๑๓ กิโลเมตร ทำให้ประชาชนได้รับความสะดวกในการเดินทางไปในตัวเมืองและไปขายผลผลิต ทางภาคเกษตร

๑.๒ แหล่งน้ำ องค์การบริหารส่วนตำบลคูทุ่ง มีแหล่งน้ำสำคัญได้แก่ ลำน้ำชี ลำน้ำยัง และมีสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้า ๒ แห่ง ทำให้เอื้ออำนวยในการทำการเกษตรของประชาชนในพื้นที่

๑.๓ การรวมกลุ่มอาชีพ ประชาชนในองค์การบริหารส่วนตำบลคูทุ่ง มีการรวมตัวกันจัด ตั้งกลุ่มอาชีพขึ้นตามหมู่บ้านต่างๆ มีความพยายามที่จะทำให้กลุ่มของตนเองเข้มแข็งขึ้นเพื่อยกระดับฐานะของสมาชิกให้มีรายได้เพิ่มขึ้น

๑.๔ ความสามัคคีและความเอื้ออาทรของคนในท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนตำบลคูทุ่ง ประชากรในตำบลมีความสามัคคีและเอื้ออาทรต่อกันเนื่องจากสังคมของตำบลคูทุ่ง ยังยึดถือธรรมเนียมปฏิบัติที่มีมาแต่โบราณกาล คือนับถือผู้อาวุโส เชื่อฟังในคำบอกสอนของผู้เฒ่า ผู้แก่ ในท้องถิ่น และยังช่วยเหลือเกื้อกูลกันในโอกาสต่างๆ

๑.๕ อัตรากำลังพนักงานส่วนตำบล และพนักงานจ้าง

- ๑) บุคลากรมีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานในระดับดี
- ๒) มีการจัดส่งบุคลากรเข้ารับการศึกษาอบรมอย่างต่อเนื่องเพื่อการพัฒนาองค์กร
- ๓) มีแผนอัตรากำลังที่เหมาะสมกับโครงสร้างอำนาจหน้าที่

๑.๖ การเงิน / งบประมาณ

- ๑) พัฒนารายได้โดยการปรับปรุงแหล่งรายได้และระบบจัดเก็บภาษี
- ๒) การใช้จ่ายเงินงบประมาณเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมาย

๒. จุดอ่อน (Weaknesses)

๒.๑ ความเป็นอยู่ของประชาชน ประชาชนในองค์การบริหารส่วนตำบลคูทุ่ง ยังมีรายได้ที่ต่ำกว่าเกณฑ์ เนื่องจากหลังจากฤดูการเก็บเกี่ยวเสร็จสิ้นประชากรจะว่างงาน ประกอบกับราคาของผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ แรงงานส่วนหนึ่งจึงเข้าไปทำงานในกรุงเทพฯ และเมื่อถึงฤดูกาลทำนาจะกลับมาทำนา แรงงานที่อยู่บ้านจะไม่มีการทำเป็นกิจลักษณะ ทำให้ไม่มีรายได้ที่แน่นอน ทำให้ประชาชนเป็นหนี้สิน เช่น กองทุนหมู่บ้าน, ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร, เงินกู้ยืมระบบ เป็นต้น

๒.๒ งบประมาณในการบริหารจัดการ แม้องค์การบริหารส่วนตำบลคู่ทุ่ง จะมีรายได้ในการ เก็บภาษี และเงินอุดหนุนจากรัฐบาล แต่ในการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลยังตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในพื้นที่ไม่เพียงพอ เนื่องจากความต้องการของประชาชนในพื้นที่มีมาก ทำให้งบประมาณในการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลไม่เพียงพอ

๒.๓ แหล่งน้ำ ถึงแม้ว่าองค์การบริหารส่วนตำบลคู่ทุ่ง จะมีลำน้ำชี ลำน้ำยังในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล แต่ประสิทธิภาพในการบริหารจัดการน้ำยังไม่ดีพอ ทำให้แหล่งน้ำที่มีอยู่ต้นเขินและไม่เพียงพอต่อความต้องการประชาชน

๒.๔ การประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร การประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานราชการ และการรับรู้ข่าวสารของประชาชนยังไม่เอื้ออำนวยต่อกัน ทำให้การรับรู้ข่าวสารของประชาชนไม่เพียงพอ ต่อการตัดสินใจในการมีส่วนร่วมต่อการพัฒนาและการขาดระบบการตรวจสอบที่มีประสิทธิภาพ

๒.๕ การสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ จากการพัฒนาที่ผ่านมาองค์การบริหารส่วนตำบลคู่ทุ่ง ได้พัฒนาตามแนวทางและนโยบายของรัฐบาลตลอด แต่ในการติดต่อประสานงานและการสนับสนุนหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องยังล่าช้า ทำให้ประชาชนในพื้นที่ขาดความมั่นใจต่อการบริหารจัดการของภาครัฐทำให้ขาดความ ร่วมมือในการพัฒนาและให้ข้อมูลข่าวสาร

๒.๖ การเมืองท้องถิ่นและกลุ่มผลประโยชน์ จากการที่รัฐบาลได้กระจายอำนาจให้สู่ท้องถิ่น ถือว่าเป็นเรื่องสำคัญมาก เพราะนักการเมืองมาจากการเลือกตั้งของประชาชนโดยตรง และนักการเมือง เหล่านั้น ย่อมรู้ปัญหา และความต้องการของประชาชนเป็นอย่างดี สามารถแก้ไขปัญหาและความต้องการของประชาชนได้ดี แต่ยังมีบางส่วนไม่เข้าใจในบทบาทหน้าที่ของตนเองและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง จะต้องมีการศึกษาอบรม เพื่อให้รู้เท่าทันกลุ่มผลประโยชน์และแก้ไขปัญหาได้

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก

๑. โอกาส (Opportunities)

๑.๑ นโยบายของรัฐ จากการดำเนินนโยบายของรัฐบาลชุดปัจจุบันได้มีนโยบายที่จะแก้ปัญหา ความยากจนของประชาชนในประเทศ โดยได้ริเริ่มนโยบายต่างๆ ที่ผ่านมามีทำให้ประชาชนในระดับที่สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้ง่าย และรัฐบาลยังสนับสนุนการประกอบอาชีพของชุมชนในระดับต่างๆ ได้มากในการขายสินค้าให้โดยการจัดงาน “หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์” ขึ้นทุกจังหวัด ทำให้ประชาชนในตำบลสามารถที่จะพัฒนา ผลิตภัณฑ์ของกลุ่มอาชีพขึ้นขายในระดับพื้นที่และระดับจังหวัด

๑.๒ กระแสการปฏิรูประบบราชการและการถ่ายโอนอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จากนโยบายของรัฐบาลที่จะปฏิรูประบบราชการและจะถ่ายโอนภารกิจต่างๆ ที่อยู่ตามกระทรวง ทบวง กรม ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้มีโอกาที่จะบริหารจัดการงบประมาณ และถ่ายโอนงานต่างๆ ให้แก่ ท้องถิ่นได้เป็นผู้กำหนดและวางแผนการพัฒนาตามความต้องการของท้องถิ่นเอง

๑.๓ กระแสเศรษฐกิจพอเพียง จากสภาพเศรษฐกิจสังคมปัจจุบัน ประกอบกับการปกครองของประเทศไทย ทำให้แรงงานภายในตัวเมือง ได้กลับมาอยู่ในหมู่บ้านและชุมชนเนื่องจากสภาวะเศรษฐกิจ แรงงานที่อยู่ในตัวเมืองได้กลับมาประกอบอาชีพเกษตรกรรมตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริ หากมีการส่งเสริมและให้ความรู้จะทำให้ แรงงานในกรณีนี้มีความเข้มแข็งและสามารถจะทำให้ชุมชนเข้มแข็งได้ในอนาคต

๒. อุปสรรค (Threats)

๒.๑ ภัยธรรมชาติ ได้แก่ ภัยแล้ง น้ำท่วม จึงเป็นอุปสรรคต่อการประกอบอาชีพทางเกษตรกรรมของประชาชนในพื้นที่

๒.๒ การแข่งขันทางผลิตภัณฑ์ ประชาชนในองค์การบริหารส่วนตำบลคู้ง ได้ประกอบอาชีพเกษตรกรรมเหมือนกับประชาชนในพื้นที่อื่นๆ แต่เมื่อผลิตผลทางการเกษตรออกสู่ตลาดทำให้เกิดการแข่งขันและถูกเอารัดเอาเปรียบจากพ่อค้าคนกลาง ทำให้ผลผลิตตกต่ำและรายได้ของประชาชนไม่อยู่จุดคุ้มทุน กลุ่มอาชีพที่จัดตั้งในเขตตำบลเมื่อนำสินค้าที่ผลิตออกจำหน่ายจะเหมือนกับกลุ่มอื่นที่ผลิตอยู่ทำให้เกิดการแข่งขัน ในด้านราคาและตลาด

๒.๓ การเข้าถึงแหล่งเงินทุน ถึงแม้ว่าประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคู้ง จะมีกลุ่มอาชีพและมีแหล่งเงินทุนในการดำเนินงานได้ง่ายแต่การเข้าถึงแหล่งเงินทุนลำบากและเมื่อนำทุนมาดำเนินการแล้วก็ทำให้ขาดทุน เพราะประชาชนยังขาดข้อมูลในการวางแผนงานต่อการตัดสินใจ เมื่อลงทุนแล้วจึงประสบภาวะขาดทุน ทำให้ประชาชนในพื้นที่เป็นหนี้สิน

๒.๔ ผลกระทบจากการค้าเสรี ถึงแม้ว่าการเปิดตลาดในระดับเสรีจะทำให้การค้าขายได้สะดวก แต่ในทางกลับกันเกษตรกรผู้ผลิตสินค้าทางการเกษตรได้รับผลกระทบอยู่อย่างต่อเนื่อง เนื่องจากการเปิดตลาดเสรีทำให้เกิดการแข่งขันทางการผลิต และเกษตรกรในท้องถิ่นยังคงทำการผลิตแบบวิธีเก่าอยู่ทำให้ผลผลิตออกมาไม่สามารถแข่งขันกับตลาดภายนอกได้ และต้นทุนในการผลิตสูง ทำให้เกษตรกรขาดทุน

๒.๕ ภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ จากภาวะเศรษฐกิจที่ตกต่ำ เนื่องจากราคาน้ำมันที่เพิ่มขึ้น รัฐบาลได้ทำการปล่อยราคาน้ำมันลอยตัว เพื่อลดสภาวะขาดทุน ส่งผลทำให้ประชาชนมีการใช้จ่ายในการบริโภคน้อยลง ค่าครองชีพสูงขึ้น แต่ราคาของผลิตผลทางการเกษตรกลับไม่เพิ่มขึ้น